

Landskap: Småland ..... Upptecknat av: Frans Petersson
 Härad: Kinnared ..... Adress: Smövärdala, Ushult
 Socken: Ushult ..... Berättat av: Densamme
 Uppteckningsår: 1941 ..... Född år 1884 i Ushult

Kosmi - el. kosmeknivar (L. U. F. 36.)

Häll betades med kniv, som
 staks i väggen m. m. s. 1-2.

Rostig kniv i åker förtag
 knaften, - gradde ej. s. 3.

Swan på S. U. F. 36.

Kasmi- eller kasmeknivar.

Några knivar med någon av dessa beteckningar känner upptecknaren ej till. En gumma, änkan Johanna Jonasdatter, född år 1825 på den i sjön Åsnen liggande och till Kalusviks socker ^{hörande} ön Kläcklinge, men vid omkring femten års ålder jämte sina föräldrar överflyttad till den ungefär en kilometer längre ned i Åsnen liggande, till Huskulta socker hörande ön Borgön, berättade en gång följande: "När jag var sjuttan år gammal, hade jag ont av håll, som jag ibland led svårt av. Jag hade håll i bröstet, i ryggen och skulderna, ja, överallt. En dag trädde en från norr kommande vandrare in i vår stuga. Men för sade till honom: 'Min ena

S. U. F. 36

dotter liden av håll. Vet du någon bot för detta? - 'ja, det ska du snart få se', menade främlingen. 'Tag fram en tällbass (täljkniv) och en kaka bröd; så ska jag snart göra din dotter frisk.' Far skaffade fram det begärda, och så snart främlingen fått kniven i sin hand, gick han ut ur stugan och högg med hela sin kraft knivbladet in på ett ställe i stuguväggen, varast "håll" (korsknut, laxgät eller bjälke) fanns. Därefter återvände han in i stugan och tog den på bordet liggande brödkakan och skar med det av "hållet" i väggen något dammiga, ostrukna knivbladet av en brödbit, som han räckte mig, och som jag genast åt upp. Från den dagen har jag aldrig varit besvärad av några svåra håll."

Änkan Johanna Jönasdatter, som var kusin till upptecknarens mormor, ägde under såväl sin medelålder som äldre ålder en verklig järnhälsa. Hon avled i Smäravita, Heskult på hästen 1912, 87 år och 4 dagar gammal.

En rostig kniv, som i ond avsikt stukits ned i en åker, ansågs kunna förtaga krafter hos det i samma åker nedmyllade utsädet och hindra det för att gro. Upptecknarens mormors far, en bonde Anders Magnusson i Rössnäs, sådde en vårdag på 1830-talet korn på en teg, vilket ej förmådde gro. En vecka senare besådde Anders tegen ånyo, men ej heller detta korn syntes vilja gro. När bonden åtta dagar därefter missmodig i hågen betraktade sin teg, blev han varse en rostig kniv, som stukits ned i jorden i kanten av densamma. Så snart denna kniv blivit avlägsnad, grodde både första och andra kornet på en gång.